

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 84

Warszawa, 12 grudnia 2007 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 111 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej oraz art. 136a regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

-o powołaniu Komisji Śledczej do zbadania sprawy zarzutu nielegalnego wywierania wpływu przez członków Rady Ministrów, Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na funkcjonariuszy Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w

organach wymiaru sprawiedliwości w celu wymuszenia przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Sebastiana Karpiniuka.

(-) Paweł Arndt; (-) Krzysztof Brejza; (-) Jacek Brzezinka; (-) Jerzy Budnik; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Stanisław Marcin Chmielewski; (-) Janusz Cichoń; (-) Zdzisław Czucha; (-) Andrzej Czuma; (-) Alicja Dąbrowska; (-) Grzegorz Dolniak; (-) Waldy Dzikowski; (-) Andrzej Gałazewski; (-) Magdalena Gąsior-Marek; (-) Jarosław Gowin; (-) Rafał Grupiński; (-) Michał Jaros; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Grzegorz Karpiński; (-) Małgorzata Kidawa-Błońska; (-) Józef Piotr Klim; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Jerzy Kozdroń; (-) Marek Krząkała; (-) Jan Kulas; (-) Tomasz Kulesza; (-) Tomasz Lenz; (-) Izabela Leszczyna; (-) Krzysztof Lisek; (-) Aldona Młyńczak; (-) Czesław Mroczek; (-) Witold Namysłak; (-) Sławomir Neumann; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Andrzej Nowakowski; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Maciej Orzechowski; (-) Konstanty Oświęcimski; (-) Witold Pahl; (-) Danuta Pietraszewska; (-) Jarosław Pięta; (-) Marek Plura; (-) Sławomir Preiss; (-) Norbert Raba; (-) Damian Raczkowski; (-) Zbigniew Rynasiewicz; (-) Witold Sitarz; (-) Aleksander Skorupa; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Miron Sycz; (-) Jakub Szulc; (-) Krystyna Szumilas; (-) Bożena Szydłowska; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska; (-) Piotr Tomański; (-) Cezary Tomczyk; (-) Robert Tyszkiewicz; (-) Jarosław Wałęsa; (-) Piotr Waśko; (-) Robert Węgrzyn; (-) Wojciech Wilk; (-) Norbert Wojnarowski; (-) Marek Wójcik; (-) Jacek Zacharewicz; (-) Jadwiga Zakrzewska; (-) Ryszard Zawadzki; (-) Jacek Żalek.

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia ____ grudnia 2007 roku
o powołaniu Komisji Śledczej
do zbadania sprawy zarzutu nielegalnego wywierania wpływu
przez członków Rady Ministrów, Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego
Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
na funkcjonariuszy Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji
Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w organach
wymiaru sprawiedliwości w celu wymuszenia przekroczenia uprawnień lub
niedopełnienia obowiązków

W związku z pozostającymi w sferze zainteresowania Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i w zakresie wyznaczonym przez art. 95 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej:

1) ujawnionymi przez środki masowego przekazu, w ramach realizowanej przez nie funkcji informacyjnej w społeczeństwie demokratycznym, wymagającymi wyjaśnienia przypadkami działalności Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Policji w zakresie działań operacyjno – rozpoznawczych, poprzedzających wszczęcie postępowań karnych lub podejmowanych w ramach tych postępowań, których celem stali się: Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Beata Sawicka, członkowie Rady Ministrów: Andrzej Lepper, Janusz Kaczmarek, Tomasz Lipiec i Komendant Główny Policji Konrad Kornatowski,

2) ujawnionymi przez środki masowego przekazu, w ramach realizowanej przez nie funkcji informacyjnej w społeczeństwie demokratycznym, przypadkami wskazującymi na możliwość nadużywania stosowania kontroli operacyjnej wobec Prezesa Rady Ministrów Kazimierza Marcinkiewicza oraz dziennikarzy: Wojciecha Czuchnowskiego („Gazeta Wyborcza”) i Roberta Zielińskiego („Dziennik”), przez służby wymienione w pkt 1) niniejszej preambuły,

3) ujawnionymi przez środki masowego przekazu, w ramach realizowanej przez nie funkcji informacyjnej w społeczeństwie demokratycznym, przypadkami działania podległych Ministrowi Sprawiedliwości - Prokuratorowi Generalnemu organów Prokuratury i poszczególnych prokuratorów, w sposób wskazujący na możliwość podporządkowania celów postępowania karnego bieżącym interesom politycznym oraz osobistym członków Rady

Ministrów, tj. sprawą kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej posłance Beacie Sawickiej, sprawą zatrzymania Ministra Sportu Tomasza Lipca i członków władz Centralnego Ośrodka Sportu, sprawą domniemanego nacisku na prokuratorów prowadzących postępowanie w sprawie rzekomej odpowiedzialności lekarzy za śmierć ojca Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry, sprawą rzekomego przecieku w sprawie tzw. „afery gruntowej” i roli w tej sprawie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Janusza Kaczmarka oraz Komendanta Głównego Policji Konrada Kornatowskiego,

4) ujawnionym przez środki masowego przekazu, w ramach realizowanej przez nie funkcji informacyjnej w społeczeństwie demokratycznym, faktom wskazującym na możliwość niszczenia dowodów świadczących o nadużywaniu przez służby specjalne wymienione w pkt 1 niniejszej preambuły stosowania czynności i technik operacyjnych, w tym o stosowaniu przez te służby specjalne zakupu kontrolowanego, prowokacji, dokumentów legalizacyjnych i kontroli operacyjnej stosowanej w przypadkach niecierpiących zwłoki, przed uzyskaniem zarządzenia kontroli przez sąd, w tym stosowaniu kontroli operacyjnej wobec osób niebędących osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych,

które to zdarzenia, wedle relacji środków masowego przekazu oraz ustaleń Komisji do Spraw Służb Specjalnych, ujawnionych podczas tajnego posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej V Kadencji, miały mieć miejsce w okresie sprawowania funkcji Prezesa Rady Ministrów przez Kazimierza Marcinkiewicza oraz Jarosława Kaczyńskiego, tj. w okresie od dnia 31 października 2005 roku do dnia 16 listopada 2007 roku,

w związku z dostrzeżoną w tym miejscu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej możliwością przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków ustawowych przy podejmowaniu działań wobec lub z udziałem wymienionych powyżej osób, w sposób zagrażający zasadzie działania organów Państwa w granicach i na podstawie przepisów prawa, zasadzie demokratycznego charakteru rządów i zasadzie zaufania do organów Państwa, które to zasady są filarami demokratycznego państwa prawnego,

w granicach, w jakich Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawa z dnia 21 stycznia 1999 roku o sejmowej komisji śledczej (Dz.U. z dnia 22 kwietnia 1999 r. ze zm.) pozwalają na sprawowanie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej kontroli parlamentarnej poczynań członków Rady Ministrów oraz służb specjalnych, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę następującej treści:

Art. 1.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 111 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 roku o sejmowej komisji śledczej (Dz.U. z dnia 22 kwietnia 1999 r. ze zm.), powołuje Komisję Śledczą do zbadania sprawy zarzutu nielegalnego wywierania wpływu przez członków Rady Ministrów, Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na funkcjonariuszy Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w organach wymiaru sprawiedliwości w celu wymuszenia przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w związku z postępowaniami karnymi oraz czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi w sprawach z udziałem lub przeciwko członkom Rady Ministrów, posłom na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i dziennikarzom, w okresie od 31 października 2005 roku do 16 listopada 2007 roku, zwaną dalej „Komisją Śledczą”.

Art. 2.

Celem działania Komisji Śledczej jest:

- 1) ustalenie, czy postępowania karne, których organem, stroną lub innym uczestnikiem byli członkowie Rady Ministrów, posłowie na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i dziennikarze, w okresie od 31 października 2005 roku do 16 listopada 2007 roku, zostały wszczęte lub były prowadzone wskutek nielegalnego wpływu członków Rady Ministrów, w szczególności Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na czynności funkcjonariuszy Policji lub Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w organach wymiaru sprawiedliwości,
- 2) ustalenie, czy w toku postępowań karnych prowadzonych z udziałem lub przeciwko członkom Rady Ministrów, posłom na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i dziennikarzom, w okresie od 31 października 2005 roku do 16 listopada 2007 roku, były podejmowane decyzje lub czynności procesowe wskutek nielegalnego wpływu członków Rady Ministrów, w szczególności Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Szefa Centralnego

Biura Antykorupcyjnego i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na czynności funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w organach wymiaru sprawiedliwości,

- 3) ustalenie, czy przy podejmowaniu decyzji lub dokonywaniu czynności procesowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 niniejszej uchwały, a także w sprawach, w których nie wszczęto postępowania karnego, miały miejsce przypadki naruszenia lub nadużycia prawnych podstaw i zasad stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, również wobec osób niebędących osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych, a także ustalenie czy miały miejsce przypadki niszczenia dowodów naruszenia lub nadużycia stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 4) ustalenie tożsamości osób, które bezpośrednio lub pośrednio uczestniczyły w wywieraniu ewentualnych nielegalnych wpływów na decyzje lub czynności w sprawach, o których mowa w art. 2 pkt 1 - 3 niniejszej uchwały oraz wyjaśnienie okoliczności, które sprzyjały wywieraniu takich wpływów, a także ustalenie ewentualnych korzyści, które te osoby osiągnęły lub zamierzały osiągnąć.

Art. 3.

Do zakresu działania Komisji Śledczej należy:

- 1) zbadanie okoliczności faktycznych podjęcia lub prowadzenia przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję i Prokuraturę czynności operacyjno – rozpoznawczych i czynności procesowych w ramach postępowań karnych w sprawach, o których mowa w art. 2 pkt 1 - 3 niniejszej uchwały, tj.
 - a) okoliczności wszczęcia tych postępowań karnych,
 - b) okoliczności stosowania w tych postępowaniach czynności operacyjno – rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, dokumentów legalizacyjnych, prowokacji i tzw. zakupu kontrolowanego,
 - c) ewentualnych bezpośrednich lub pośrednich interwencji członków Rady Ministrów, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Policji w tych postępowaniach karnych,

- d) wpływu interwencji, o których mowa w art. 3 pkt 1 c) niniejszej uchwały na prowadzenie tych postępowań karnych oraz stosowanie w tych postępowaniach środków przymusu,
 - e) okoliczności ewentualnego ujawnienia tajemnicy państwowej lub służbowej przez członków Rady Ministrów, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Policji lub na ich polecenie w tych postępowaniach karnych;
- 2) zbadanie okoliczności faktycznych stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych wobec osób niebędących osobami podejrzanymi, tj.
- a) stosowania kontroli operacyjnej, w tym stosowanej w przypadkach niecierpiących zwłoki, przed uzyskaniem zarządzenia kontroli przez sąd, a także stosowania dokumentów legalizacyjnych, prowokacji i tzw. zakupu kontrolowanego,
 - b) ewentualnych bezpośrednich lub pośrednich interwencji członków Rady Ministrów, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Policji w celu zastosowania technik operacyjnych;
- 3) zbadanie okoliczności faktycznych ewentualnego niszczenia dowodów świadczących o nadużywaniu stosowania technik operacyjnych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Centrale Biuro Antykorupcyjne.

Art. 4.

Komisja Śledcza składa się z 7 członków.

Art. 5.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Po objęciu władzy przez Prawo i Sprawiedliwość w dniu 31 października 2005 roku, zgodnie z publicznymi zapewnieniami, rząd miał podjąć szereg działań, aby doprowadzić do odpolitycznienia służb specjalnych i prokuratury oraz do pozbawienia ich wpływu na politykę Państwa.

W oparciu o przekazy medialne oraz posiłkując się ustaleniami poczynionymi przez Sejmową Komisję do Spraw Służb Specjalnych Sejmu V kadencji nasuwają się uzasadnione wątpliwości, czy w okresie od dnia zaprzysiężenia Gabinetu Premiera Kazimierza Marcinkiewicza do dnia zaprzysiężenia Rządu Premiera Donalda Tuska, służby specjalne oraz prokuratura nie były instrumentalnie wykorzystywane przez funkcjonariuszy publicznych w tym członków Rady Ministrów do realizacji celów osobistych i politycznych.

Istnieje szereg przesłanek, które uzasadniają prawdopodobieństwo zarzutów dotyczących nadużywania przez Szefów ABW i CBA – również za wiedzą Prokuratura Generalnego – uprawnień w zakresie stosowania kontroli operacyjnej oraz w zakresie prowadzenia działań w trybie art.19 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym. Szereg zastrzeżeń dotyczy również bezprawnego ujawniania przez służby i prokuraturę wybranych materiałów niejawnych w celu ich wykorzystywania do bezpośredniego wpływania na opinię publiczną.

Wątpliwości w zakresie legalności i zasadności podejmowanych czynności procesowych przez Szefów służb oraz Prokuratora Generalnego i Prokuratorów Krajowych, zaś w szczególności ich intencjonalność były wielokrotnie podnoszone w debatach publicznych, a także na forum Sejmu V Kadencji. Wątpliwości te powstały w związku z prowadzeniem czynności operacyjno-rozpoznawczych, oraz z zainicjowaniem i prowadzeniem postępowań karnych z udziałem posłów i wysokich urzędników państwowych.

Sposób zainicjowania, prowadzenia, a następnie medialnego wykorzystywania fragmentarycznych ustaleń z postępowań karnych, uzasadnia podejrzenie usiłowania bezprawnego wpływania na demokratyczne i niezależne instytucje państwa prawnego, w celu osiągnięcia korzyści osobistych w tym także politycznych. Powstały także wątpliwości, w płaszczyźnie legalności stosowania przez służby specjalne różnych technik operacyjnych. W szczególności wskazać należy, że wątpliwości te dotyczą zarzutów legalności stosowania kontroli operacyjnej (podśluch), przekraczania ustawowo dozwolonych granic prowokacji w ramach czynności kontrolowanego wręczania korzyści majątkowych, przekraczania ustawowo dozwolonych granic w zakresie stosowania dokumentów legalizacyjnych, ujawniania informacji stanowiących tajemnicę państwową, oraz prowadzenia czynności procesowych wobec osób, co do których służby i prokuratura nie posiadały wystarczających informacji uzasadniających podejmowanie czynności i technik operacyjno-rozpoznawczych. Równocześnie wątpliwości dotyczą zasadności i legalności podejmowania czynności procesowych, w kontekście bezprawnego wpływania na decyzje procesowe podejmowanie przez prokuratorów, w sprawach bezpośrednio dotyczących członków Rady Ministrów.

Wskazane powyżej wątpliwości wynikają z ujawnionych przez środki masowego przekazu, jak również ustalonych przez Sejmową Komisję do Spraw Służb Specjalnych V Kadencji Sejmu przypadków wątpliwych prawnie działań w sprawach dotyczących:

1. czynności podejmowanych przez Centralne Biuro Antykorupcyjne i Prokuraturę w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie podejrzenia korupcji w Ministerstwie Rolnictwa i rzekomego przecieku, z udziałem Wicepremiera Ministra Rolnictwa Andrzeja Leppera, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Janusza Kaczmara, Komendanta Głównego Policji Konrada Kornatowskiego;
2. czynności podejmowanych przez Centralne Biuro Antykorupcyjne i Prokuraturę w sprawie podejrzenia korupcji przy nabywaniu nieruchomości na Helu z udziałem posłanki na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Beaty Sawickiej;
3. czynności podejmowanych przez Centralne Biuro Antykorupcyjne i Prokuraturę w sprawie podejrzenia korupcji w Ministerstwie Sportu oraz Centralnym Ośrodku Sportu z udziałem Ministra Sportu Tomasza Lipca;
4. czynności podejmowanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Prokuraturę w zakresie stosowania kontroli operacyjnej wobec Premiera Kazimierza Marcinkiewicza;
5. czynności podejmowanych przez Policję, w tym Centralne Biuro Śledcze w zakresie stosowania kontroli operacyjnej wobec dziennikarzy „Gazety Wyborczej” i „Dziennik Polska Europa Świat”.
6. czynności podejmowanych przez Prokuraturę w zakresie ujawnionego rzekomego usiłowania wpływania na decyzje prokuratorów prowadzących postępowanie w sprawie ustalenia odpowiedzialności karnej lekarzy za śmierć ojca Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego Zbigniewa Ziobry.

Z dotychczasowych przekazów medialnych, debat, jakie odbywały się na forum Sejmu V Kadencji, jak też ustaleń Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych wynika szereg wątpliwości, co do legalności i prawidłowości działania wysokich funkcjonariuszy państwowych, którzy mogli wykorzystywać zajmowane stanowiska i pełnione funkcje do realizacji doraźnych celów osobistych lub politycznych. Wszczęcie i prowadzenie postępowań z udziałem lub przeciwko wysokim funkcjonariuszom państwowym oraz posłom na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, było i jest przedmiotem licznych wystąpień publicznych oraz spekulacji medialnych i debat politycznych. Stało się to za sprawą prawdopodobnego stosowania kontrolowanych przecieków do mediów, w skutek czego mimo prowadzonych postępowań przez uprawnione organy wymiaru sprawiedliwości, do chwili obecnej nie została jednoznacznie wyjaśniona rola i ewentualne zaangażowanie poszczególnych członków Rady Ministrów lub Szefów służb specjalnych w ingerowanie w prawidłowy tok postępowania. Osoby pełniące wysokie funkcje państwowe w okresie 31.10.2005 do 16.11.2007, publicznie deklarowały i deklarują prawidłowość i legalność podejmowanych

czynności w poszczególnych sprawach oraz brak intencjonalności w ujawnianiu środkom masowego przekazu wybranych materiałów procesowych. Równocześnie osoby te w odniesieniu do swoich deklaracji opowiadały się i opowiadają za powołaniem Sejmowej Komisji Śledczej, w ramach której możliwe jest rozwianie wszelkich wątpliwości.

Także niespotykana w polskiej demokracji liczba postępowań, w które zgodnie z publikacjami prasowymi bezpośrednio lub pośrednio zaangażowani byli wysocy funkcjonariusze państwowi i szefowie służb, uzasadnia wszczęcie i przeprowadzenie kontroli parlamentarnej, której wyniki winny być znane opinii publicznej, w celu zachowania najwyższych standardów jawności życia publicznego i zasad demokracji.

Wskazać należy, że w każdym z wymienionych powyżej postępowań, istnieją liczne przekazy wskazujące na bezpośrednie lub pośrednie zaangażowanie członków Rady Ministrów i szefów służb specjalnych w poszczególne czynności związane z prowadzonymi postępowaniami, które po ich ujawnieniu budzą poważne wątpliwości, co do ich legalności. W wielu opisywanych postępowaniach ujawniono intencjonalne osobiste zaangażowanie Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego Zbigniewa Ziobry, oraz podległych Ministrowi Sprawiedliwości prokuratorów Prokuratury Krajowej. Niektóre postępowania uwidoczniły bezpośrednie zaangażowanie Szefów służb specjalnych jak też samego Premiera Jarosława Kaczyńskiego.

Z przekazów medialnych wiadomo, że w rzeczonym okresie tj. od 31.10.2005r. do 16.11.2007r. stosowana była przez służby specjalne kontrola operacyjna (podśluch) w stosunku do Premiera Kazimierza Marcinkiewicza, oraz dziennikarzy „Gazety Wyborczej” i dziennika „Dziennik Polska Europa Świat”. Podstawy legalności i zasadności tego rodzaju czynności wobec wymienionych osób winny być poddane kontroli Sejmowej Komisji Śledczej, albowiem wskazują na nadużywanie tych środków wobec osób pozostających poza obszarem zainteresowania organów wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa państwa. W tym też kontekście wyjaśnienia wymaga ujawnione w ostatnim okresie podejrzenie niszczenia przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dowodów stosowania kontroli operacyjnej, która mogła być stosowana z naruszeniem wymogów ustawowych.

Z uwagi na jednorodność zachowań i wątpliwości, w ramach Komisji Śledczej wyjaśnienia wymaga podłoże tzw. „buntu” dziesięciu prokuratorów Prokuratury Okręgowej w Warszawie w kontekście wywierania przez przełożonych oraz Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego nacisków na podejmowanie decyzji w sprawie terminu zatrzymania byłego Ministra Sportu Tomasza Lipca. Z powyższymi okolicznościami wiązać należy w celu wyjaśnienia, przebieg czynności wykonywanych przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a związanych z kontrolowanym wręczeniem korzyści majątkowej, a następnie zatrzymaniem dyrektorów Centralnego Ośrodka Sportu. Faktem jest, że jeden z dyrektorów został zatrzymany, kiedy to po kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej udawał się do budynku Ministerstwa Sportu, co uzasadnia podejrzenie o kontrolowanym przerwaniu czynności funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Wyjaśnienia wymagają okoliczności związane z podejmowanymi przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego czynnościami w trybie art.19 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w stosunku do Wicepremiera i Ministra Rolnictwa Andrzeja Leppera oraz posłanki Beaty Sawickiej. W szczególności wskazać należy, iż dotychczas ujawnione okoliczności uzasadniają wątpliwość, co do zgodnego z prawem wykorzystywania dokumentów legalizacyjnych oraz możliwości podejmowania przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego czynności, mających charakter podżegania do popełnienia czynu zabronionego.

Ze wskazanymi powyżej wątpliwościami, które winny być wyjaśnione przez Sejmową Komisję Śledczą, wiążą się także przekazywane w mediach informacje o bezpośrednim lub pośrednim wywieraniu nacisków na prokuratorów i funkcjonariuszy państwowych w sprawach, w których wynikiem bezpośrednio zainteresowany był Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny Zbigniew Ziobro. Nie ulega wątpliwości, że stawiane medialnie zarzuty o możliwości wykorzystywania zajmowanej funkcji państwowej do celów prywatnych, są z punktu widzenia zasad demokratycznego państwa prawnego bardzo poważne i winny być bezspornie wyjaśnione, zarówno w interesie państwa jak też w interesie osób, wobec których publicznie formułowane są takie zarzuty.

Wyjaśnienie powyższych kwestii – niezbędne z uwagi na konieczność przestrzegania porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej – nie będzie miało żadnego wpływu na toczące się postępowania w sprawach korupcji lub przestępczego działania poszczególnych osób.

Z uwagi na fakt, iż zarzuty dotyczą członków Rady Ministrów oraz wysokich funkcjonariuszy władzy wykonawczej podlegających kontroli Sejmu, Komisja Śledcza zgodnie z art.111 Konstytucji jest właściwą instytucją do zbadania sprawy. Jest to uzasadnione także i tym, że większość Klubów Parlamentarnych zarówno minionej jak też obecnej kadencji jednoznacznie opowiedziało się za wyjaśnieniem sprawy nielegalnego wywierania wpływu przez członków Rady Ministrów, Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na funkcjonariuszy Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i prokuratorów w związku z postępowaniami karnymi prowadzonymi w sprawach z udziałem lub przeciwko członkom Rady Ministrów i posłom na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przez Sejmową Komisję Śledczą.